

Zand erover

Duinbehoud in Midden Zeeland

RICHARD STRUIJK

"Ik ben blij, dat u er zand over gooit. Wat mij betreft gaat er nog een schepje bovenop", zei Albert Salman van Stichting Duinbehoud in 1984. Deze uitspraak typeert mijn toenmalige verhouding tot een groep jeugdige biologen in Leiden.

De oorzaak was gelegen in de onderwijsprojecten, die ik voor de VEWIN (Vereniging waterleidingexploitatie in Nederland) maakte, zoals *Wees wijs met water en Spaar duin en water voor nu en later*. Het duin op Walcheren werd namelijk bepaald niet gespaard. In 1983 werd opnieuw drie hectare duin op de schop genomen, het dennenbos gekapt en een diepe put gegraven. Het vrijkomende zand gebruikte het Waterschap Walcheren om de zeereep te versterken. "Zand naar de zee dragen", zo stelde ik. "Richt een werkgroep van Duinbehoud op", zei Albert en aldus geschiedde. Mijn vriend Henk Mandemaker was het eerste lid. Hij kende veel mensen en dat bleek waardevol. We streefden naar een 'man' of zes. Tot op vandaag is dat nog zo. Verschillende disciplines zijn in de werkgroep Midden Zeeland vertegenwoordigd: een waterschapsman, een voormalig ambtenaar van de provincie met veel kennis van ruimtelijke ordening, de officier van justitie voor milieuzaken en enkele duinkenners.

Teleurstelling en succes

Terugkijkend op ons werk zijn er teleurstellingen en successen te melden. Tevergeefs voerden we actie tegen het hotelcomplex bij Vrouwenpolder en de aanleg van twee grote

Voor de gemeente Veere is de werkgroep Midden Zeeland een volwaardige gesprekspartner (foto: Richard Struijk).

bungalowparken. Zeer teleurstellend is de bouw van flats van veertien meter hoog bij de buitenplaats Hoogduin. Maar er zijn ook positieve resultaten geboekt. Vaak fungeerden we als katalysator, onder andere bij de verplaatsing van het kippenbedrijf aan de Vroonweg in het duingebied van Oranjezon. Succesvol waren we ook waar het de afsluiting van deze weg voor het gemotoriseerde verkeer betrof, al duurde de strijd ongeveer acht jaar! Dat vliegvisseren en de paardentram uit de duinen werden verbannen was een rechtstreeks gevolg van onze acties.

Vinger aan de pols

Voor de gemeente Veere is de werkgroep een volwaardige gesprekspartner en er wordt grote waarde aan ons oordeel gehecht. Dat bleek onder andere bij het openleggen, renoveren en in gebruik nemen van enkele bunkers in de hoge duinen van Zoutelande. Dat geldt ook voor de Domburgse Golfclub waar aanpassingen noodzakelijk bleken. Dat het bestuur begrip kan opbrengen voor ons standpunt dat de golfbaan, hoe uniek ook, op den duur moet verdwijnen, typeert de verhoudingen. Onze werkgroep blijft zijn waakhondfunctie vervullen. Ingrepen in het duin, zoals 'herstel natte duinvalleien' worden kritisch gevolgd. Dat het niet alles goud is wat er blinkt, is recentelijk gebleken bij de renovatie van het Doorndal. Het waterwinkanaal werd gedempt en de betonweg verwijderd. Helaas werd een vervangende weg op hoger niveau en in de zeereep aangelegd. Enkele jaren geleden liet de werkgroep een nota het licht zien onder de titel *Walcherens noordkust naar de komende eeuw*. Ontwikkeling en zachte sanering stonden daarin centraal evenals een duidelijke afbakening van natuurgebieden en gebieden voor landbouw en recreatie. Helaas, overheid en projectontwikkelaars hebben zo hun eigen ideeën. Van echte versterking van natuurwaarden komt té weinig terecht. Duinbehoud blijft fungeren als een goede waakhond, die als het moet, bereid is te bijten. Dat de tanden scherp blijven is de wens van Richard Struijk.

RICHARD STRUIJK IS VOORZITTER VAN DE WERKGROEP MIDDEN ZEELAND VAN STICHTING DUINBEHOUD